

bevares en 4-årig vurderingsperiode. 14. alm. vurdering skal derfor efter de gældende regler finde sted i 1969, 15. alm. vurdering i 1973 o. s. v. Med den fastlagte afviklingsordning for den kommunale ejendomsskyld vil denne således blive endeligt afviklet pr. 1. april 1990. Nærværende lovforslag går ud på, at statsejendomsskylden skal afvikles i samme takt, som således gælder for den kommunale ejendomsskyld. Første led i afviklingen, der som nævnt allerede er foretaget for den kommunale ejendomsskyld fra og med skatteåret 1965-66, skal for den statslige ejendomsskyld ske efter 13. alm. vurdering, altså fra skatteåret 1966-67. De fremtidige yderligere afviklinger vil derimod tidsmæssigt blive helt sammenfaldende for den statslige og den kommunale ejendomsskyld.

De gældende regler om den statslige og om den kommunale ejendomsskyld indeholder nogle bestemmelser, hvorefter der i visse tilfælde skal eller kan ske individuelle nedsættelser af ejendomsskylden i tilfælde af forskelsværdinedgang. Hvor der efter disse regler foretages nedsættelser af ejendomsskylden til staten, foretages nedsættelsen på den måde, at den fikserede ejendomsskyld til staten nedsættes med et beløb svarende til $4,5\frac{0}{100}$ af den i betragtning kommende forskelsværdinedgang. For den kommunale ejendomsskylds vedkommende foretages nedsættelsen på den måde, at fikseringsværdien nedsættes med den i betragtning kommende forskelsværdinedgang.

Det forhold, at den statslige ejendomsskyld som nævnt er fikseret på selve skattebeløbene, mens den kommunale ejendomsskyld er fikseret på værdier og promiller, har bevirket, at den tekniske udformning af afviklingsordningen har måttet gøres noget anderledes end den måde, afviklingen er formuleret på i den kommunale ejendomsskattelov. Dette hænger sammen med, at det er nødvendigt ved statsejendomsskylden at foretage såvel de individuelle nedsættelser som de generelle afviklinger på selve skattebeløbene, mens den kommunale lov her kan betjene sig af en ordning, hvor de individuelle nedsættelser foretages på fikseringsværdierne, mens de generelle afviklinger foretages på promillerne. Reelt bliver der imidlertid ikke tale om nogen forskel mellem den foreslåede afviklingsordning for statsejendomsskylden og den afviklingsordning, der gælder for den kommunale ejendomsskyld.

Det bemærkes, at den statslige ejendomsskyld, der nu foreslås afviklet, beløber sig til ca. 30 mill. kr. årligt. Den kommunale ejendomsskyld androg i det sidste år før påbegyndelsen af dennes afvikling (1964-65) ca. 260 mill. kr. De beløb, hvormed

ejendomsskylden går ned ved hver aftrapning, andrager således henholdsvis lidt over 4 mill. kr. og knap 38 mill. kr.

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes:

Til § 1.

Lovforslagets § 1 indeholder reglerne for den generelle afvikling af ejendomsskylden til staten. Forslaget går ud på, at den ejendomsskyld, der ved udløbet af hver enkelt vurderingsperiode påhviler ejendommene, ved begyndelsen af den næste almindelige vurderingsperiode skal nedsættes på nærmere angiven måde, nemlig således, at den fikserede ejendomsskyld, der påhviler ejendommene for skatteåret 1965-66, pr. 1. april 1966 nedsættes med $\frac{1}{7}$, at den fikserede ejendomsskyld, der påhviler ejendommene ved udløbet af 13. alm. vurderingsperiode, d. v. s. den ejendomsskyld, der er tilbage i skatteåret 1969-70, den 1. april 1970 nedsættes med $\frac{1}{6}$, ved udløbet af næste vurderingsperiode nedsættes det resterende med $\frac{1}{5}$ o. s. v. Den særlige tekniske udformning af afviklingen af statsejendomsskylden hænger sammen med det i de indledende bemærkninger nævnte særlige forhold, at den statslige ejendomsskyld — i modsætning til den kommunale ejendomsskyld — er fikseret på skattebeløb, ikke på værdier og promiller. Såfremt det derfor blev bestemt, at man efter hver alm. vurdering skulle nedsætte statsejendomsskylden med $\frac{1}{7}$ af det beløb, der påhvilede ejendommene i 1965-66, ville der — i tilfælde af, at en ejendom i afviklingsperioden opnår en individuel nedsættelse — ske det, at den resterende ejendomsskyld til staten for denne ejendom ville blive afviklet hurtigere end statsejendomsskylden af andre ejendomme, og også hurtigere end den kommunale ejendomsskyld afvikles for den pågældende ejendom, idet den individuelle nedsættelse i denne henseende jo her er ydet på fikseringsværdien og ikke på promillen, hvis aftrapning jo fremdeles er udstrakt over et tidsrum, der når frem til 1990. Den i forslaget § 1 formulerede afviklingsordning vil bevirke, at statsejendomsskylden i alle tilfælde bliver afviklet på ganske samme måde og i ganske samme takt som den kommunale ejendomsskyld. Samtidig vil oppebørselsmyndighederne være fritaget for at skulle beholde noteret ved ejendommene den oprindelige ejendomsskyld af hensyn til beregningen af nedsættelserne, ligesom man er fri for den komplikation, at også disse størrelser i tilfælde af udstykning evt. måtte fordeles mellem lodderne.

Bestemmelsen i forslaget § 1, stk. 5, om betydningen af ændringer af det oprindelige fikserings-